

אלו נאמרו פרק שביעי סוטה

כח א ב עיי' פ"ט מהל'
כלי המקדש כ"י ע
וע"פ כ"מ :

רש"י

[ג"ל אכל כמלון הים]

[נגדוים סג.]

[כ"ל וסג.]

לעשות לרכיו . נראה מסוס והואילו בלשון ביאה ויבא הביתה
קח דיוקן נמי ללעשות לרכיו נכנס : **באותה** שעה
באתה דיוקנו של אביו . כתב רבינו משה הרשקס ואין איש מאלפי הבית
[שם צבית דממשע דוקא מאלפי הבית] לא היה שם מכלל דאיס אחר
שלא מאלפי הבית כלומר חלוק ומפלט
מזורה אפי' הבית היה שם והוא דמות
דיוקנו של אביו ותימה קלמלן דנראית
לו בחלון ושמה מדכתיב צבית דממשע
צבית לא : **איתשיר** נמי
אירך ונע"ג דלא יתח' ליה .
וסימה הלל לא היה יכול לישאל על
גדו כי אם מדעמו של פרעה כמו
הוא מעשה דלדקיה ונכונדלל
דמייטי הסס *מייה מהכא משמע
*היה צפניו לאמר כפ' ר' אליעזר
הגדלים (דף סג.) המורד הגאה
מחברו אין מחירין לו אלא צפניו
פ' צפניו ואפילו בעל כרחו ומיהו
סימה לומר הדגור על דעת חבירו
מחירין לו שלא מדעת חבירו ושמה
לוקמיה במלתא דגיוסם בעלמא
שגיוסו קך מיהו לא היה יכול לישאל
עליו אי לא יתח' ליה לפרעה :
והו

לא כדרך שחלוקין בחומש הפקודים חלוקין
באבני אפוד אלא כדרך שחלוקין בחומש
שני כיצד בני לאה כסידרן בני רחל אחד
מכאן ואחד מכאן ובני שפחות באמצע ואלא
מאי אני מקיים כחולדותם כשמותן שקרא
להן אביהן ולא כשמותן שקרא להן משה
ראובן ולא ראובני שמעון ולא שמעוני הן
ולא הרני גר ולא הגדי תיובתא דרב כהנא
תיובתא ואלא מאי והחציו תנא חציו של מל
הר גריוס מרובה מחציו של הר עיבל מפני
שלו למטה אדרבה מפני שלוי למטה בצרי
לדו הכי קאמר אף על פי שלוי למטה בני
יוסף עמהם שנאמר *וידברו בני יוסף את
יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני עם רב ויאמר אליהם
יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה אמר
להן לכו והחבאו עצמכם ביערים שלא
יהו

לא כדרך שחלוקין בחומש הפקודים . כלומר לא כדרך שחלוקים
בחומש הפקודים הוא ספר וידבר נסמדרו בראשו אלה שמות האנשים
אשר יעמרו וגו' (במדבר ה) : **בכופט שני** . בתחילת ואלה שמות האנשים
שמעון לוי ויהודה ויששכר וחבלון בחדר מהן בשני בנימין דן ורפחלי
תורה אור
*לא כדרך שחלוקין בחומש הפקודים חלוקין
באבני אפוד אלא כדרך שחלוקין בחומש
שני כיצד בני לאה כסידרן בני רחל אחד
מכאן ואחד מכאן ובני שפחות באמצע ואלא
מאי אני מקיים כחולדותם כשמותן שקרא
להן אביהן ולא כשמותן שקרא להן משה
ראובן ולא ראובני שמעון ולא שמעוני הן
ולא הרני גר ולא הגדי תיובתא דרב כהנא
תיובתא ואלא מאי והחציו תנא חציו של מל
הר גריוס מרובה מחציו של הר עיבל מפני
שלו למטה אדרבה מפני שלוי למטה בצרי
לדו הכי קאמר אף על פי שלוי למטה בני
יוסף עמהם שנאמר *וידברו בני יוסף את
יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל
אחד וחבל אחד ואני עם רב ויאמר אליהם
יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה אמר
להן לכו והחבאו עצמכם ביערים שלא
יהו

תשלוש בכס עין הרע אמרו ליה *ורעיה דיוסף לא שלמא ביה עינא בישא
דכתיב *בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ואמר ר' אבהו אל תהי קורא עלי
עין אלא עולי עין רבי יוסי בר' חנינא אמר מהכא *וידגו לרוב בקרב הארץ
מה דגים שבים מים מכסין עליהן ואין העין שולטת בהן אף זרעו של יוסף
אין העין שולטת בהן הני חמשים אותיות חמשים נבי חדא הייין א"ר יצחק
*יוסף הוסיפו לו אות אחת ששמו *עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
מצרים מתקף לה רב נחמן בר יצחק כחולדותם בעינן אלא כל התורה כולה
בנימין כתיב והכא בנימין שלם כדכתיב *ואביו קרא לו בנימין *אמר רב הונא
בר בינא א"ר שמעון חסידא יוסף שקדש שם שמים בסתר הוסיפו עליו אות
אחת משמו של הקב"ה (ב) יהודה שקדש שם שמים בפרהסיא נקרא כולו על
שמו של הקב"ה יוסף מאי היא דכתיב *יהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות
מלאכתו א"ר יוחנן מלמד שישניהם לדבר עבירה נתכוונו ויבא הביתה לעשות
מלאכתו *רב ושמואל חד אמר לעשות מלאכתו ממש וחד אמר לעשות
צרכיו נכנס ואין איש מאנשי הבית וגו' אפשר בית גדול כביתו של אותו
רשע לא היה בו איש תנא דבי ר' ישמעאל אותו היום יום חגם היה והלכו
כולן לבית עבודת כוכבים שלהם והיא אמרה להן חולה היא אמרה אין לי
יום שניצוק לי יוסף כיום הזה *ותתפשטו בכגדו לאמר וגו' באותה שעה
באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון אמר לו יוסף עתידין אחך שיכתבו
על אבני אפוד ואתה ביניהם רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה וזנות
*דכתיב *ורעיה וזנות יאבד הון מיד *ותשב באיתן קשתו א"ר יוחנן משום ר'
מאיר ששבה קשתו לאותנו ויפוזו זרועי ידיו נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת
זרעו מבין ציפורני ידיו מידי אביר יעקב מי גרם לו שיחקק על אבני אפוד
אלא אביר יעקב משם רועה אבן ישראל משם זכה ונעשה רועה שנאמר
*רועה ישראל האוינה נהג כצאן יוסף תניא היה ראוי יוסף ליצאת ממנו י"ב
שבטים כדרך שיצאו מעקב אביו שנאמר *אלה תולדות יעקב יוסף אלא
שיצא שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו ואעפ"כ יצאו מבנימין אחיו וכולן נקראו לו
על שמו שנאמר *ובני בנימין בלע ובכר ואשבל וגו' בלע שנבלע בין האומות
ובכר בכור לאמו היה ואשבל ששבאו אל גרא שגרא באכסניו ונעמן שנעים
ביותר אחי וראש אחי הוא וראשי הוא מופים ותופים הוא לא ראה בחופתי
ואני לא ראיתי בחופתי וארד שירד לבין אומות העולם א"ר וארד *שפניו
דומין לוודר א"ר חייא בר אבא אמר רבי יוחנן בשעה שאמר לו פרעה
ליוסף *ובלעדיך לא ירים איש את ידו וגו' אמרו איצטנגניו פרעה עבר שלקחו
רבו בעשרים כסף תמשילוהו עלינו אמר להן נגנוי מלכות אני רואה בו אמרו
לו א"כ יהא יודע בשבעים לשון בא גבריאל ולימדו שבעים לשון לא היה
קגמר הוסיף לו אות אחת משמו של הקב"ה ולמד שנאמר *עדות ביהוסף
שמו בצאתו על ארץ מצרים (שפת לא ידעתי אשמע) ולמד כר' לישנא דאישתעי פרעה
בחדיה אהרר ליה
אישתעי איהו בלשון הקדש לא היה קא ידע מאי היה אמר א"ל אנמרי אנמריה ולא
גמר אמר ליה אישתבע לו כי א"ל *אבי השביעני לאמר א"ל זיל איתשיל אשבעתך
אמר ליה ואיתשילי נמי ארירך
ואע"ג דלא ניהא ליה א"ל עלה וקבור את אביך כאשר השביעך יהודה מאי היא
דתניא היה ר"מ אמר כשעמרו ישראל על הים היו שבטים מנצחים זה עם זה
זה אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים קפץ

הנהגות הבית
(6) נב' יהודה שקדש .
ר"ב ע"ל צפ"ק דף
י ע"ב :

From here

הנהגות הבית
(6) נב' יהודה שקדש .
ר"ב ע"ל צפ"ק דף
י ע"ב :

Till here

תוספות שאנן
ואין איש מאנשי הבית
יש בסדרש שברק
יש עצמו ולא מצא
מעשה של איש שלא
היה לו מילה שמצא
עצמו מופים : שגרא
באכסניו בארץ כנרת :
מופם מפרש בתנאים
שהיה פיו כשל אביו
בהלכות שקבל משם
ועבר : אשתעי איהו
בלשון הקדש . צ"ע אי
הו ע' לשון ר"ק מלשון
הקדש דהא הכא לא
הוה ידע ליה ואמר
בסוכה שע' פרים
שמקריבין ברז הסוכות
כנגד ע' אומות ר"ק
מישראל ואמר נמי
בסדר פתוח דמוס' ס"ה
משפחה בישראל וע'
באומות היינן דכתיב כי
אתה המעט ה' משפחות
מעט מכל העמים :

ע"י פ"ט ט"ז

כ"ב ק"ח כ"ט מה
נכחות כ"ה

ע"י מה שכתבו סוס
ביעין סה ד"ה וסני

[שבת ק"ח]

הב"ה סג

רש"י מ"א

בבב"ה י